

زبان شناسی و ادبیات: نظم و نثر*

زبان شناسی به عنوان یک علم، رشته‌ای نسبتاً تازه است. به عنوان مثال، آغاز زبان شناسی ساختاری جدید، به سال ۱۹۳۳ که اثر کلاسیک بلومفیلد (Leonard Bloomfield) تحت عنوان «زبان»^۱ منتشر گردید، برمی‌گردد. تاریخ پیدایش مکتب تازه‌ای در زبان شناسی، که طرفدارانش آن را دستور زبان زایا - گشتاری^۲ نامیده‌اند، احتمالاً سال ۱۹۵۷ است که در آن سال چامسکی (Noam Chomsky) با رساله (دکترای) معرف خود، تحت عنوان «ساختارهای نحوی»^۳ انقلابی در دنیای زبان شناسی برپا ساخت. بدینهی است که این دومکتب فکری منشاء اثرات فراوانی بوده‌اند. در نتیجه پیشرفت و توسعه این دومکتب زبان شناسی و تاریخ جنبه‌های نظری امروزی و تجزیه و تحلیل زبان‌ها، به زبان - شناسی عملی^۴ و زبان شناسی کاربردی^۵ توجه فراوان مبذول شده است. به عنوان

* Curtis W. Hayes . “ Linguistics and Literature . Prose and Poetry ” in Archibald A . Hill (ed .) , Linguistics : Forum Series , 1969 , PP. 197 - 211 .

مثال ، درآموزش زبان‌های خارجی ، زبان شناسان با استفاده از روش‌های جدید توصیف دقیق زبان‌ها ، توانسته‌اند گامی بلند به جلو بودارند . کاربرد دیگر روش‌های توصیف زبان‌ها در زمینه تبیین ^۸ و تجزیه و تحلیل ادبیات است . در اینجا ما با یکی از تازه ترین مورد کاربرد علم زبان شناسی مواجه هستیم . همچنان که رومن یاکوبسون (Roman Jakobson) در پایان نهمین اجلاس بین‌المللی زبان شناسان ضمن ادای مطلب خود اظهار کرده است ، «برای نخستین بار بخش ویژه‌ای از انجمن زبان شناسان به بررسی سیک شناسی ^۹ و فن شعر ^{۱۰} پرداخته است . مطالعه شعر از علم زبان شناسی جدایی ناپذیر است و همواره در قلمرو پژوهش آن قرار می‌گیرد »^{۱۱} .

برخی از منقدان ادبی از این که روش‌های جدید زبان شناسی برای مطالعه ادبیات به کار می‌رود ، نگران و ناراحت هستند ، و بعضی از زبان شناسان براین باورند که گره مشکلات دیرینه نقد ادبی را می‌توان به سهولت با کاربرد روش‌های زبان شناسی گشود . به هر حال ، امروزه معلوم گشته اختلافی که بین منقد و زبان شناس پیش آمده است ، ناشی از یک سو تفاهم می‌باشد . منقد ادبی حاصل پژوهش‌های زبان شناسی را نادیده می‌گیرد ، و زبان شناس برداشت‌های ^{۱۲} منقد را به حساب نمی‌آورد . زبان شناس برآنست که اظهارات منقد ادبی را گنج، غیرصریح ^{۱۳} ، و تاحدی فاقد هرگونه ارزش قلمداد کند؛ و منقد ادبی براین باور است که تحلیل زبانی خشک و بیروح برزیایی یک متن آسیب وارد می‌کند . این گونه برخوردهای ناگوار ^{۱۴} می‌باید کار گذاشته شود . منقد ادبی وزبان شناس هردو از احساس و ادراک عالی برخوردار بوده و هردو می‌توانند و باید مساعی خود را در تحلیل و نقد ادبی به کار ببرند . به عنوان مثال ، نیلزاریک اینگ وست (Nils Erik Enkvist) و همکاران او ، در بررسی خود تحت عنوان «زبان شناسی و سبک» ^{۱۵} اظهار عقیده کرده‌اند که تحلیل عمیق یک متن نه تنها باعث ازین رفتن «اعجاز» ^{۱۶} آن متن نمی‌شود ، بلکه ارزش آن را بالاخواهد برد .

تنی چند از پژوهشگران بر آن شده‌اند تا آنچه را که در ظاهر بین زبان شناس و منقادابی جدایی می‌افکند، معلوم بدارند. فی المثل، دیوید لاج (David Lodge) در بررسی «زبان قصه»^{۱۷}، قسمتی از مشکل را معلول تعبیر نادرستی می‌داند که درباره نقش زبان شناسی و منقادابی به عمل می‌آید. لاج می‌گوید: «علم زبان شناسی هرگز جای نقادابی را نخواهد گرفت و هرگز نخواهد توانست به طور بنیادی مبنای ادعاهای نقادابی را که گفته می‌شود نوعی از فعالیت‌های کاوشگرانه مفید و پرمحتوای آدمی است، دگرگون سازد. ویژگی اصلی^{۱۸} ادبیات این است که پای بند ارزش‌هاست^{۱۹} و ارزش‌ها به طریق روش‌های علمی قابل توجیه نیستند.

تمایزی^{۲۰} که لاج مطرح می‌کند، بدین مضمون که بین تحلیل ادبی و نقد ادبی واقعاً فرقی وجود دارد، شاید نکته مفیدی باشد. اصولاً زبان شناسی به داده‌های عینی^{۲۱} و قابل اثبات^{۲۲} علاقه‌مند می‌باشد، وازاً این رو، بیشتر در بند مسائل تحلیلی است، در حالی که محقق ادبی اساساً به ارزش‌ها فکر می‌کند و لذا بیشتر به مسائل انتقادی توجه دارد.

این سخن بدان معنا نیست که این دونظرداری نقطه تلاقي نیستند. تنی چند از دانشمندان، این دونوع مکتب فکری را باهم ترکیب نموده و گروهی از آنها گفته‌اند که نقادابی در وهله اول بر تجزیه و تحلیل عمیق [متون ادبی] استوار می‌باشد. آرکیبالد هیل (Archibald A. Hill) یکی از کسانی است که این دو اندیشه را به طور موقیت آمیز درهم آمیخته است. به عنوان مثال، روشی که هیل در مقاله معروف خود تحت عنوان «ویندهاور: آزمایشی در روش ساختاری»^{۲۳}، و نیز در مقاله‌ای تحت عنوان «نکاتی چند در تحلیل گلستان یونانی»^{۲۴} اثر کیتس (Keats) به کاربرده، در نظر بگیرید. هیل با این روش، کار را ابتدا از تحلیل زبانی شروع نموده و بعد ارزش ادبی آن را تعیین می‌کند. البته هیل در این مقاله ها آشکارا بین تحلیل [زبانی] و نقادابی تفاوتی نمی‌گذارد، و گفته است که: «من نمی‌دانم و برایم مهم نیست روشی را که به کاربرده‌ام زبان شناسی است یا ادبی، واگر نسبت به این موضوع

بی تفاوت هستم برای این است که فکر می کنم این دو علم یکی است و باور ندارم
که نتوان هر دو را پیاپی یا همزمان به کار برد. »

همچنان که در قرن هیجدهم معانی بیان و فن شعر به صورت علم واحد را آمدند،
امروز نیز ضروری است که تحلیل زبانی و نقد ادبی روابط نزدیک‌های با یکدیگر داشته
باشند. جان اسپنسر (John Spencer) می‌گوید: «تعداد محدودی از علمای ادب
باوردارند که ادبیات را می‌توان بدون بذل توجه کافی به وسیله بیانی ^{۲۶} آن، یعنی
زبان، مطالعه و بررسی کرد. و همین طور اغلب زبان‌شناسان بررسی زبان ادب را بدون
برخورداری از مشورت و راهنمایی کسانی که به مطالعه ادبیات اشتغال دارد، جایز
نمی‌دانند. علمای هر دو علم قبول‌دارند که محقق ادبیات، صرف نظر از علاقه خاص
وی، می‌باید هم در مطالعه زبان و هم در مطالعه ادبیات متبحر باشد.» ^{۲۷}

گروهی از دانشمندان نسبت به محقق‌بودن زبان‌شناس برای تحلیل متون ادبی
نظراتی ابراز کرده‌اند. به عنوان مثال، چارلز اسکات (Charles T. Scott) که
هم محقق ادبیات و هم زبان‌شناس است، در رساله خود تحت عنوان «معماهای
زبان فارسی و عربی: شیوه تعریف انسواع ادبی بـ『سرمهای زبان』» ^{۲۸} چنین استدلال
می‌کند که چون زبان «رسانه» ^{۲۹} کلام ادبیات است، زبان‌شناس حق دارد که
درباره ادبیات به داوری پردازد:

به جرأت می‌توان گفت متون ادبی تجلیات بیانی ^{۳۰} زبان‌های خاصی
هستند که با استفاده از ساختارهای زبانی آنها، و از طریق همین ساختارهای عرضه
می‌شوند. از آنجاکه زبان‌شناس لزوماً می‌باید در قلمرو ^{۳۱} رشته تخصصی خود،
یعنی مطالعه و تجزیه و تحلیل زبان و نظامهای فرعی وابسته ^{۳۲} به فعالیت پردازد،
از این‌رو، کار وی با توجه به این نظریه که زبان‌شناس در بررسی مطالب ادبی
همچنان با پدیده‌های ویژه رشته تخصصی خود سروکار دارد، و نتیجتاً به حق
می‌تواند به تحلیل متون ادبی پردازد، قابل توجیه می‌باشد.

من این فرض ۲۳ را پذیرفته‌ام که ادبیات ، زبان است و بنابراین از لحاظ زبان‌شناسی تحلیل پذیرمی‌باشد، و نیز معتقدم که استفاده از بعضی روش‌های زبان‌شناسی به منظور توصیف آثار ادبی موجب افزایش غنای توصیفی این متون خواهد بود. فکر می‌کنم بررسی چند پیشنهاد خاص در رابطه با استفاده از این روش‌های زبانی، با تکیه بر کاربرد نمونه تازه توصیف زبانی ، یعنی دستور زبان زایا - گشتاری (زگ) در تحلیل متون ادبی مفید باشد. هر چند من در بیان این عقیده فقط به حوزه محدودی از علم زبان‌شناسی می‌اندیشم ، لیکن این سخن بدان معنا نیست که کوشش‌هایی که قبلا در تحلیل متون ادبی به عمل آمده، ناموفق بوده‌اند . بر عکس، زبان‌شناسی ساختاری و نیز دیگر مکاتب زبان‌شناسی از طریق ارائه نظرات بس سودمند درباره ادبیات و رابطه آن با زبان ، موجب پیشرفت‌های فراوانی در این زمینه شده‌اند.

ساموئل لوین (Samuel Levin) و جیمز ثرون (James P.Throne) از روش‌های دستور زبان زگ در تحلیل متون نظم بهره جسته‌اند ، و ریچارد اهمان (Richard Ohmann) و من از این دستور زبان برای تشریح خصوصیات نثر استفاده کرده‌ایم . رابرت استاکول (Robert Stockwell) در فصل بیست و چهار این کتاب ۲۴ ، دستور زبان زگ را از لحاظ فلسفی توجیه می‌کند، و من در این مقاله به دو اصل زبان زگ که به طور غیرمستقیم در تحلیل متون ادبی دارای اثرات مهمی است ، اشاره می‌کنم .

اولا ، دستور زبان زگ کلیه جملات موجود در یک زبان را می‌زایاند ۲۵ (بر شمرده ۲۶ و مشخص می‌کند)، و هیچ یک از جملات غیردستوری را نمی‌زایاند. این دستور زبان ، به معنای اخص کلمه ، مفهوم جمله را مشخصه یابی ۲۸ می‌کند . به سخنی ساده، در دستور زبان زگ، زایش ۲۹ جمله‌ای نظری: «John admires sincerity» (جان صمیمت را تحسین می‌کند) می‌سراست، لیکن زایش یک ترکیب غیردستوری کاملاً مسلمی چون «Boy the ball the kick» (توب به زد پسر) امکان پذیر نیست. در این دستور زبان ، با توجه به نظام قوانین حاکم بس‌همایند ها ۳۰ ، جمله

انحرافی^{۲۱} است، به دست نخواهد آمد. به عبارت دیگر، قواعد دستور زبان زایا - گشتاری اجازه نمی دهد که اسم معنا^{۲۲} (صمیمت) فاعل جمله‌ای باشد که فعل آن، فعل ذیروح^{۲۳} «Love» (دست داشتن) است.

ثانیاً، دستور زبان زگ^{۲۴} که ذاتاً قادر است که رابطه‌های نحوی را در ژرف - ساخت^{۲۵} جملات توجیه بکند. به کلام دیگر، دستور زبان زگ^{۲۶} می‌تواند چهار چوب سازه‌های^{۲۷} همه جملات را (با توجه به این که برای هر جمله توصیف ساختاری ارائه می‌دهد)، خواه جمله ساده باشد، یا مرکب^{۲۸}، یا مختلط^{۲۹} و یا مرکب مختلط^{۳۰} مشروح^{۳۱} بیان بدارد. مضافاً، دستور زبان مذکور می‌تواند این کار را با استفاده از یک رشته قواعد معین و محدود^{۳۲} به منظور تعیین مشخصات هر جمله انجام دهد و اهمیت این تعیین‌ها^{۳۳} بسزودی در این مقاله معلوم خواهد شد.

یکی از محققان ادبیات که نخستین بار از دستور زبان زگ^{۳۴} به عنوان وسیله کمکی در جهت تحلیل متون ادبی استفاده کرده، لوین است. این محقق در مورد جنبه‌های گوناگون قدرت تبیینی^{۳۵} دستور زبان زگ^{۳۶} به مطالعه و بررسی پرداخته است. لوین در دو مقاله تحت عنوانی «تولید اتوماتیک توالی‌های شعری»^{۳۷} و «انحراف‌های درونی و برونی در شعر»^{۳۸} با استفاده از چهار چوب دستور زبان زگ^{۳۹}، پاره‌ای از سروده‌های شعری را که دارای عبارات انحرافی^{۴۰} هستند، توجیه می‌کند. نویسنده در مقاله اول - «تولید اتوماتیک توالی‌های شعری» - شرح می‌دهد که چگونه عباراتی نظری^{۴۱} «It is a hungry dance» («رقصی گرسنه است») از (والاس استیونز (Wallace Stevens)، «Her Hair's warm sibilance»)، («صفیر گرم موی او») از هارتمان (Hart Crane) و «Behind a face of hands» (Dylan Thomas) («در وراء صورتی از دست‌ها») از دایلن توماس (Dylan Thomas) را که دارای خصوصیات شعری هستند می‌توان با استفاده از دستور زبان زگ^{۴۲}

بر شمرد. لوین باقرار دادن روش تحلیل خود برمبنای این فرض که ممکن است دستور زبان زگ را برای نشان دادن معیار زبانی ه به کار برد (یعنی آن که، دستور زبان مذکور عبارات دستوری را مشخص می کند، عبارات غیردستوری خارج از این معیار هستند) چنین اظهار نظر می کند که این سه نوع توالی های شعری مواردی هستند که در آنها معیار دستور زبان رعایت نشده است. لوین می گوید: «ما صرفاً علاقه مند به این هستیم که نشان بدیم برخی از توالی هایی که آدمی آنها را به طور حساب نشده کلام منظوم می داند، در واقع نمونه هایی از عدم رعایت قواعد دستوری هستند». نقطه نظر اصلی این است که محدودیت هایی که بر حسب آنها توالی نظری «رقصی گرسنه است»، نادرست است، تعدیل عه یافته اند و این چیزی است که هر کس از شعر انتظار دارد و می تواند داشته باشد. لوین اظهار می دارد: «از این رو، آنچه که شعر را عملاً در ساختن و پرداختن این قبیل جملات انجام می دهنده، عبارت است از تعليق ه قواعد دستوری مربوط به امكانات همایندی .»

اخیراً لوین در مقاله دیگری پیرامون دو نوع عبارت کاملاً انحرافی که در اشعار کامینگز (E.E. Cummings) و توماس آمدہ (Thomas H. Cummings)، بحث کرده است. این دو عبارت انحرافی عبارتنداز «He danced his did» و «a grief ago».

در این مقاله مقصود لوین «بحث درباره توالی هایی است که محتملاً دستور زبان انگلیسی آنها را نمی زیاند، و این گونه توالی ها یا غیر دستوری هستند یا نیمه دستوری.» در ارتباط با موضوع دستوری یا نیمه دستوری بودن توالی ها، لوین تابع نظر چامسکی است. چامسکی مفهوم درجات دستوری بودن ه [توالی ها] را درجای دیگری بحث کرده است، و چنان که توضیح زیر پیش از حد ساده نباشد، باید گفت جان کلام آنست که بین جمله ای که بدون هیچ گونه ابهامی دستوری است، مانند «The man hit the ball» («مرد توپ را زد») و جمله ای که مطلقاً غیر دستوری است، مانند «The man the ball the hit» («The man the ball the hit») حوزه نامشخصی ه وجود دارد. برای این حوزه نامشخص بین دو جمله مذکور، می توان به عنوان مثال جمله ای نظری

«Sincerity loves john» و یاعاراتی که لوین درباره آنها به بحث پرداخته است، یعنی «He danced his did» و «a grief ago» را شاید آورد. هدف لوین از تجزیه و تحلیل این قبیل عبارات نیمه دستوری در کلام منظوم این بوده که دستوری بودن این توالی‌ها را مورد بحث و بررسی فرارداده و روشنی را با قواعد جداگانه ارائه بدهد ، به طوری که نتایج حاصل از کاربرد این روش تحلیلی [در رابطه با ترکیبات شعری] بانتایج فورمول بندی که چامسکی [در رابطه با جملات دستوری] ارائه کرده ، مقاییر نباشد .

لوین برای این که دستوری بودن عباراتی که کامینگز به کاربرده ، تعیین کند، ابتدا فرض می‌نماید که عبارات مذکور غیردستوری هستند ، و یا این که (باتوجه به اظهارنظری که لوین درمقاله «تولید اتوماتیک توالی‌های شعری» ابراز کرده است) صورت‌های انحرافی دستور زبان معیاری باشند . وی آنگاه با درنظر گرفتن ماهیت کلی قواعد زگ فرضیه‌ای را ارائه می‌دهد که چگونه می‌شود این قواعد را (تبیت ۱) «کرد تا بتوان عبارات انحرافی [که مقایر با قواعد دستور زبان هستند] زایاند . وبالاخره ، لوین نتایج مرحله دوم روش کار خود را باتوجه به ماهیت کلی توالی‌های دیگری که براثر «تبیت» قواعد دستور [مرحله اول روش کار] زایانده می‌شوند ، تحت بررسی فراز می‌دهد .

در این مرحله دوم ، لوین درجه دستوری بودن هر یک از عبارات را [که در اشعار کامینگز آمده] می‌سنجد : «برای این منظور نقش ۲ جملات غیردستوری (به غیر از جمله مورد بحث) که براثر تبیت قواعد دستوری زایانده می‌شوند، ملاک عمل قرار می‌گیرد - بدین معنا که هر اندازه تعداد جملات غیردستوری [که با قواعد دستوری تبیت شده زایانده می‌شوند] بیشتر باشد ، درجه دستوری بودن جمله مورد بحث [فی المثل ، هر یک از عبارات کامینگز] کمتر است، و هر اندازه تعداد این قبیل جملات غیردستوری کمتر باشد ، درجه دستوری آن بیشتر خواهد بود .

برای این که بتوان دستور زبانی را ثبت کرد (عنی طوری قواعد آن را بازسازی هر کرد که جملات انحرافی با قواعد آن زیانده شوند) دو روش وجود دارد که ممکن است هر یک را به کار برد . یک روش آن است که قاعدة جدیدی را به قواعد موجود دستور زبان اضافه کنیم . در روش دیگر، برخی از محدودیت‌های همایندی تعدیل می‌شوند . اگر روش اول را در مورد توالی «He danced his did» به کار بیریم ، لازمه این کارتیغین قاعدة جدیدی است : NP → verb (عنی آن که گروه اسمی ممکن است شامل فعل هم باشد) . قاعدة جدید، این قاعدة کلی دستور زبان [زگ] را که در آن گروه اسمی (NP) فقط به صورت اسم (N) بازنویسی همی‌شود و نه فعل (V)، نقض می‌کند . به تعبیر فنی کلمه ، گروه اسمی (NP) بلا فاصله در بالای اسم (N) هر قرار می‌گیرد ، و نه فعل (V) . در اثر به کار بستن قاعدة جدید، تعداد کثیر و شاید نامحدود توالی‌های نخواسته هر دست خواهد آمد، و هر فعلی خواهد تو انشت بعد از وابسته اسمی هر قرار بگیرد . در دستور زبان بازسازی شده، ما شاهد توالی‌های نخواسته‌ای چون «the had» ، «my went» ، «the had» خواهیم بود . اگر به لزوم رعایت قواعد همایندی زیاد پای بند نباشیم، به طوری که «did» نقش اسم را ایفا کند ، در این صورت نتایج حاصله مشابه نتایج روش اول خواهد بود که در آن (همچنان که پیشتر گفته شد) تعداد کثیری جملات نخواسته زیانده می‌شود . اگر قواعد همایندی بازسازی بشود به طوری که فعل «did» جای اسم (N) را بگیرد ، قاعدة T + Adj + N (اسم + صفت + وابسته اسمی) ، توالی نظیر «the beautiful did» را می‌زایاند .

عبارت «a grief ago» و عبارت «He danced his did» از چند لحظه با هم دیگر متفاوت هستند . مثلا در دستور زبان انگلیسی قاعده‌ای وجود دارد که بحسب آن توالی‌های مانند «Some time ago» (چند وقت پیش) ، «a while back» (اند کی پیش) ، «a year ago» (یک سال پیش) که همگی از لحظه صورت ، و نه از لحظ معنا ، به توالی «a grief ago» مربوط می‌شوند ، مشخص شده‌اند .

لوین با استفاده از فرمول T_x (determiner) N_y (noun) D_z (adverb) (قید) D (اسم) N (وابسته اسمی) T که نمایانگر «توالی» «a while back» می‌باشد، یادآوری گردد که اسم (N_y) در حالت کلی‌تر، یک طبقه فرعی اسماء را نشان می‌دهد که باتوجه به معنا، اسماعیل‌مانی $\downarrow$ نامیده شده‌اند.

برای این که بتوان عبارت «*a grief ago*» را زیاند، قواعد همایندی (که برطبق آنها اسم (N_y) را فقط می‌توان به صورت اسم زمانی بازنویسی کرد) باید تعدیل شده تا اسمائی را که به حالات ذهنی دلالت دارند تحت شمول خود قرار دهند. بنابراین قاعدة بازسازی شده به قرار زیر خواهد بود:

$$N_y \xrightarrow{*} \left\{ \begin{array}{l} N_{\text{tem}} \\ N_{\text{state of mind}} \end{array} \right\}$$

لوین می‌گوید با نجاح‌اند این قاعدة تازه در دستور زبان، دستور زبان خواهد توانست توالی‌های مانند: «*a happiness ago*»، «*some sorrow back*» و «*a disappointed ago*» را بزیاند.

لوین می‌پرسد چرا در نظریک خواننده دقیق توالی «*a grief ago*» در مقایسه با توالی «*He danced his did*» از حالت دستوری بیشتری برخوردار است؟ تصور می‌شود که این دو توالی به یک نسبت از حالت دستوری برخوردار نیستند و همین طور هم هست زیرا توالی «*He danced his did*» در مقایسه با توالی «*a grief ago*» قاعدة کلی‌تری را نقص می‌کند. به عبارت دیگر، برای این که دستور زبان انگلیسی بتواند توالی «*He danced his did*» را مجاز بداند، به یک قاعدة اضافی $V \rightarrow NP$ نیاز خواهد بود، و چون V می‌تواند معرف هرفعلی باشد، اضافه کردن این قاعدة موجب می‌شود محدودیتی که قبل از مانع می‌شد کسه فعل، اسم باشد، ازین برود. مضافاً، قاعده‌ای که گروه اسمی را از گروه فعلی

متمايزمي کند ، نسبت به قاعده‌اي که يك گروه اسمی فرعی را از گروه اسمی دیگر متمايزمي کند ، کليت بيشتری دارد . به سخنی دیگر ، توالی «a grief ago» قاعده خاصی (قاعده زيرده‌اي ^{۷۲}) را نقض می‌کند ، و در نتيجه ، قاعده جدید تعداد کمی از توالی‌هاي غيردستوري را مجاز خواهد کرد .

به طور خلاصه ، نکته مهم عبارت از اين است که پی آمد حاصل از دست - کاري قواعد دستوري که توالی‌هاي شبیه به «a grief ago» را مجاز می‌کند ، در مقایسه با دستور زبان بازسازی شده که توالی‌هاي شبیه به «He danced his did» را می‌زاياند ، از لحاظ زايش جملات نخواسته ، كمتر افراط گرانه است .

درجه دستوري بودن اين توالی‌ها از لحاظ تجزيه و تحليل متون ادبی حايز اهميت فراوان می‌باشد . نظر به اين که هیچ جمله‌اي را نمی‌توان يافت که از لحاظ غيردستوري بودن شبیه توالی «He danced his did» باشد ، از اين رو ، خواننده نمی‌تواند معنایي را از توالی جدید ، به اصطلاح لوین ، بیرون بکشد . ^{۷۳} در مقایسه با توالی فوق الذكر ، توالی «a grief ago» داراي حالت دستوري بيشتری می‌باشد ، چه اين توالی در دستور زبان معمولی مشابهات فراوانی چون «some time ago» ، «a while back» دارد ، و با بودن اين توالی‌هاي مشابه ، خواننده‌مي تواند معنایي را به «grief» نسبت بدهد و با توجه به اين که «grief» به جای يك اسم زمانی به کار رفته است ، احتمالا خواننده از آن مفهوم زمانی مراد خواهد کرد .

برای اين که از تأثير ارزشمند لوین در زمینه تجزيه و تحليل متون ادبی به اجمال سخن گفته باشيم ، باید بگویيم که دستور زبان زگ ابزار مفیدی است که می‌توان از آن برای مشخصه يابی عبارات شعری که بامعيارهای [متداول] زبانی مطابقت ندارد ، استفاده نمود . و نيز از دستور زبان زگ می‌توان به طور غير مستقيم درجهت تعیین تعبيرهای معانی ^{۷۴} آن گونه توالی‌ها که نيمه دستوري هستند ^{۷۵} بوده و لیکن در دستور زبان معمولی داراي نظایری هستند ^{۷۶} ، بهره جست .

كارلوین به دليل اين که تازگي داشته وجنبه آزمایشي دارد ، هنوز به طور

کامل مورد اقبال عموم واقع نگشته است ، ولیکن به ما درجهت شناخت رابطه های ^{۷۷} پیچیده ای که اغلب در کلام منظوم تحسین ما را برمی انگیزند ، بصیرت و بینش می بخشد .

اهمان ، شاید نخستین محققی بود که امکان استفاده از دستور زبان زگ ک را به عنوان الگویی در تحلیل سبک نثر عنوان ساخت . وی در مقاله خود تحت عنوان «دستور زبان زایا و مفهوم سبک ادبی»^{۷۸} خاطرنشان می شود که سبک نثرویژه هرفرد نمایانگر «روش خاص کاربرد زبان» از جانب آن فرد است ، و این امر در کاربرد برخی از الگوهای ویژه دستوری زبان ^{۷۹} ، که بر حسب «عادت و به طور تکریبی ^{۸۰}» صورت می پذیرد ، مشهود است . اهمان براین باور است که «پیشرفت های اخیر در دستور زبان زایا ، بویژه پیشرفت هایی که بر اساس مدل گشتاری به دست آمده ، این نوید را می دهد که اولاً ، موارد ابهامی که در نظریه سبک شناسی به چشم می خورد ، بر طرف خواهد شد ، و در ثانی ، در روش تجزیه و تحلیل سبک شناسی تغییرات مناسبی به عمل خواهد آمد .

خوانندگان نکته سنج ادبیات ازینشی برخوردار نند که اهمان از آن به عنوان شم ^{۸۱} سبک شناسی نام می برد ، و معتقد است خوانندگان باریک اندیش با برخورداری از این شم می توانند اولاً ، پاره ای از متون را که به وسیله نویسنده ای آشنا به رشته تحریر کشیده شده از هم باز شناسند ، و در ثانی ، سبک نگارش این نویسنده ای را به صورتی که هست تقليید کنند . اهمان با توجه به این واقعیت ها ، اعتقاد راسخ دارد که سبک می باید جدا از محتوا ^{۸۲} باشد . به سخنی دیگر ، سبک شامل الگوهای دستوری و یا گشتارهایی ^{۸۳} است که نویسنده ای برای بیان مقصود خود به کار می بردند ، و پیام کلام را شامل نمی شود . کوتاه سخن آن که ، به نظر اهمان گشتارهایی که یک نویسنده به کار می برد ، عمدتاً نشانگر استنباطی است که خواننده ای دقیق و باریک بین از سبک ادبی وی دارد . مضافاً اهمان می گوید : «پس دست کم دلیلی وجود دارد که به استناد آن بتوان گفت که سبک تاحدی عبارت است از روش

خاص به کار گرفتن دستگاه گشtarی زبان ، و درنتیجه ، تحلیل گشtarی در توصیف سبک واقعی دارای فواید بالازشی است.»

اهمان روش خودرا در تحلیل سبک های ادبی بر مبنای مدل پیشین دستور زبان زگ قرارداده ، و با استفاده از چهار چوب این دستور زبان تفاوت هایی که آدمی از روی شم در کلام نویسنده گان احساس می کند ، بیان می دارد . او برای منظور خویش نمونه هایی از آثار ارنست همینگوی (Ernest Hemingway) ، دی . اج لارنس (D. H. Lawrence) ، هانری جیمز (Henry James) و ولیام فاکنر (William Faulkner) برگزیده است . اهمان معتقد است که هر نویسنده ای برای به کار بردن بعضی از گشtarهای دستوری «بر حسب عادت و به طور تکریری» گرایش دارد . به عنوان مثال ، در آثار فاکنر ، گشtarهای بند موصولی ، ۸۴ گشtarهای پیوندی ۸۵ و گشtarهای مقایسه ای ۸۶ فراوان یافت می شوند .

روش کار اهمان را می توان بانگاهی به تحلیلی که از سبک نگارش همینگوی ارائه کرده ، شناخت . سبکی که عده ای از منتقدان آن را با توجه به تأثیرات احساسی ۸۷ «سبک غیر مستقیم آزاد» ۸۸ توصیف کرده اند . متنی که اهمان از میان آثار همینگوی جهت بررسی برگزیده ، از کتاب «خانه سرباز» است که نمودار خصوصیات شیوه نگارش همینگوی می باشد .

So his mother prayed for him and then they stood up and Krebs kissed his mother and went out of the house. He had tried so to keep his life from being complicated . Still, none of it had touched him . He felt sorry for his mother and she had made him lie. He would go to Kansas City and get a job and she would feel all right about it . There would be one more scene maybe before he got away. He would not go down to his father's office. He would miss that one . He wanted his life to go smoothly. It had just gotten going that way . Well , that was all over now ,

anyway. He would go over to the schoolyard and watch Helen play indoor baseball.⁸⁹

این قطعه نشانگر «کاربرد تکریری و مألوف» گشتارهای زیرمی باشد :

۱- گشتار نقل قول یا بیان اندیشه :

He thought NP	}	He thought, «She had made me lie. »
She had made me lie		

او [کربز] فکرمی کرد + گروه اسمی   کربز فکرمی کرد : «مادرم را به دروغ
 او [مادر] مرا به دروغ گفتن و ادار کرده بود   گفتن و ادار کرده است . »

۲- گشتار کلام غیر مستقیم (تغییر ضمایر و زمان فعل) :

He thought, «She had made me lie. » → He thought that she
 had made him lie.

کربز فکرمی کرد: «مادرم را به دروغ گفتن و ادار کرده بود. » ← کربز فکرمی کرد که مادرش او را به دروغ گفتن و ادار کرده بود.

۳- گشتار حذف :

He thought that she had made him lie. → She made him lie.

کربز فکرمی کرد که مادرش او را به دروغ گفتن و ادار کرده بود. ← مادرش او را به دروغ گفتن و ادار کرده بود .

زمانی این قبیل خصوصیات شیوه نگارش همینگوی را به وضوح خواهیم دید که گفتارهای مذکور را به طور معکوس انجام داده ، متن را بدون استفاده از آنها بازنویسی کنیم :

So his mother prayed for him and they stood up and Krebs kissed his mother and went out of the house . He thought this :

I have tried so to keep my life from being complicated. Still, none of it has touched me . I have felt sorry for my mother and she has made me lie . I will go to Kansas City and get a job and she will feel all right about it. There will be one more scene maybe before I get away . I will not go down to my father's office . I will miss that one . I want my life to go smoothly . It has just gotten going that way. Well, that is all over now, anyway. I will go over to the schoolyard and watch Helen play indoor base - ball . ^{۹۱}

به کاربردن این گشтарها به طور معکوس [به صورتی که در متن دوم انگلیسی مشاهده می شود] سبکی را به وجود می آورد که در آن الگوهای ویژه منتب بـه آثار همینگوی به چشم نمی خورد .

روش اهمان در استفاده از دستور زبان زگـه به عنوان کمکی به تعیین مفهوم سبک ادبی و مشخص ساختن تفاوت هایی که در سبک های متعدد آثار منتشر همینگوی، فاکنر، جیمز ولارنس وجود دارد هم باریک بینانه و هم آگاهی بخشن است. به سخن دیگر، روش تحلیلی اهمان بر مبنای تعیین تفاوت های کیفی ^{۹۲} آثار این نویسنده گان استوار می باشد. هر نویسنده برای انجام این قبیل گشтарها از روشی خاص ، که در روش کار دیگر نویسنده گان معمول نیست ، استفاده می کند . با توجه به مجموعه گشтарهایی ^{۹۳} که در هر زبان وجود دارد، هیچ نویسنده ای از همه امکانات دستوری موجود استفاده نمی کند ، بلکه تعداد اندکی از آنها را در آثار خود به کار می گیرد .

من از دستور زبان گشتری برای نشان دادن رابطه های نحوی و به منظور توضیح واکنش های شمعی در مقابل آثار تنی از نویسنده گان استفاده کرده ام . هر چند دستور زبان گشتری را به طور آزمایشی برای تعیین برخی از رابطه های قابل سنجش ، که در سبک نگارش نویسنده های متعلق به زمان های گوناگون چون

ادوارد گیبون (Edward Gibbon) و همینگوی یافت می‌شوند، به کار برده‌ام، لیکن علاقه‌من عمدتاً این بوده که صفات ویژه ۹۶ و کلی آثار منتشر قرن هیجدهم را تعیین کنم. قرن هیجدهم از لحاظ سبک خاصی که در آثار منتشر این دوره مشاهده می‌شود معروف بوده، و امروزه عقیده براین است که در آثار بعضی از نویسنده‌گان قرن هیجدهم مشابهت بازی به چشم می‌خورد. به عنوان مثال، شbahت زیادی بین شیوه نگارش گیبون و شیوه نگارش ساموئل جانسون وجود دارد، و در وهله نخست به نظر می‌رسد که در سبک نگارش این دونویسنده تفاوت‌های کمی وجود ندارد. لیکن اگرما از روی شعر آثار جانسون و گیبون را از هم تمیز می‌دهیم، در این صورت تفاوت‌های موجود در سبک نگارش این دونویسنده مربوط به تفاوت‌های کمی ۹۵ می‌باشد. به عبارت دیگر، ملاک قضاوت ما احتمالاً مبتنی بر تعداد و انواع گشته‌هایی است که در این آثار به کار رفته است وبا به سخن دیگر، بعضی از گشته‌ها را جانسون «بنابه عادت و به طور تکریری» به کار می‌برد و برخی دیگر را گیبون.

مطالعه و بررسی سبک نگارش در قرن هیجدهم به لحاظ دیگر دارای اهمیت است، زیرا ما در آثار منتشر هیچ یک از ادواره با عنایون پنداشتی ۹۶ که به حد فور در این قرن یافت می‌شوند، برخورد نمی‌کنیم. به عنوان مثال، سبک نگارش گیبون همواره به صورت «عالی» ۹۷، «منافق» ۹۸، و «پرآب و تاب» ۹۹ توصیف شده است. در این القاب تاحدودی حقیقتی نهفته است، ومن نیز معتقدم شیوه نگارش گیبون تاحدودی پیچیده، فاخر و مطنطن است. در اینجا وظیفه زبان‌شناسی است که صفات ویژه آثار گیبون را که موجب این پنداشت‌ها ۱۰۰ می‌شوند، تعیین کند. نظر ۱۰۱ من پیوسته این بوده که عموماً الگوهای نحوی و گشته‌های [به کار رفته] سبب ایجاد این گونه پنداشت‌ها می‌شوند.

روشی که من برای تجزیه و تحلیل سبک نگارش نویسنده‌گان به کار می‌برم.

به طور کلی از این قرار است که ابتدا جمله‌ای را ازمن برمی‌گزینم و آن را به صورت یک رشته جملات منبع ^{۱۰۲} ساده «بازنویسی» می‌کنم. این جملات ممکن است جملات هسته‌ای ^{۱۰۳} یا جملات کمینه‌ای ^{۱۰۴} باشند یا نباشند. در اصطلاح دستور زبان سنتی، جملات مختلط و مرکب از ترکیب دو یا چند جمله به دست می‌آیند، و به طور کلی، تعداد گشтарها و انواع گشтарهایی که در جمله مأخوذه ازمن به کار رفته، نشانگر سبک نگارش آن متن است. فکرمنی کنم اگر به عنوان مثال، جمله‌ای را ازمن داستانی تجزیه و تحلیل کنم، روش کارم از روشنی و صراحةً بیشتری برخوردار خواهد بود. این جمله از کتاب «زوال و سقوط امپراطوری رم»، اثر گیبون اقتباس شده است:

Their discontents were secretly fomented by Laetus, their praefect, who found, when it was too late, that his emperor would reward a servant, but would not be ruled by a favourite. ¹⁰⁵

جمله فوق را می‌توان به طریق زیر به جملات اصلی تجزیه کرد:

1. Laetus secretly fomented their discontents .

۱- لیتس مخفیانه اختلافات آنان را دامن می‌زد .

2. Laetus was their praefect .

۲- لیتس فرمانده آنان بود

3. Laetus found NP-ADV T.

۳- لیتس پی برد — گروه اسمی ۲- قیدzman

4. It was too late then .

۴- آن زمان خیلی دیر شده بود .

5. His new emperor would reward a servant .

۵- امپراطور جدیدش خدمتکاری را مورد مرحمت خویش قرار می‌دهد .

6. A favourite would not rule his new emperor .

۶- شخص مقرب ، امپراطور جدیدش را به زیربارسلطه خود نمی‌آورد .

با انجام گشته راهای زیر می‌توان جملات منبع را ، که به مثابه جملات

گذاشت ^{۱۰۶} هستند ، به جملات متن ^{۱۰۷} تبدیل نمود :

۱- گشتهار مجھول (جمله منبع ۱) : اختلافات آسان به طور مخفیانه به وسیله

لیتس دامن زده می‌شد .

Their discontents were secretly fomented by Laetus .

۲- الف - گشتهار بند موصولی (جمله منبع ۲) : که فرمانده شان بود .

who was their praefect .

۳- ب - حذف موصول (که) و «بودن» : فرمانده شان
their praefect .

۴- گشتهار بند موصولی (جمله منبع ۳) : که بی برد ← گروه اسمی ۲
قید زمان

who found NP² → ADV T .

گشتهار تغییر محل قید (جمله منبع ۴) : که بی برد ← قید زمان ، گروه اسمی ۲
who found , ADV T , NP²

۵- گشتهار WH ، بندفیدی (جمله منبع ۵) : زمانی که دیر شده بود .
when it was too late .

۶- گشتهار تبیینی ^{۱۰۸} «که» (جمله منبع ۶) : که امپراطور جدید او ، خدمتکاری
را مورد مرحمت خویش قرار می‌دهد .

that his new emperor would reward a servant .

۶- الف - گشتنارمنی ۱۰۹ (جمله منبع ع) : شخص مقربی ، امپراطور جدید او را به زیربار سلطه خویش نمی آورد .

a favourite would not rule his new emperor .

۶- ب - گشتنارمجهولی : امپراطور جدید او ، زیربار سلطه شخص مقربی نمی رود .

His new emperor would not be ruled by a favourite .

۶- ج - گشتنارپیوندی ۱۱۰ جملات ۵ و ۶ ، باحذف موارد یکسان در جمله متن .

با توجه به نتایج این گونه روش تحلیلی که به اختصار به آن اشاره شد ، عجالتاً فرض می کنیم که پنداشت آدمی [از شیوه نگارش نویسنده ای] نشانگر درجات گوناگون فرایندهای دستوری و گشتناری است . فی المثل ، از دیر باز صفت «پرآب و تاب» به سبکهایی اطلاق می شده که در آنها صنایع بدیع موازنی و تضاد وطیاق ۱۱۱ به کار رفته باشد ، و این روش در سبک نگارش گیبون به صورت گشتناری ویژه که در جمله (۶-ج) مشهود است منعکس می باشد . بدون شک نمونه مفصلی [از یک اثر] مؤید استنباط ما خواهد بود که این الگوی دستوری در واقع همان «عادت مألوف و تکریری» است که در سبک نگارش گیبون مشاهده می گردد . در این تحلیل مجمل ، ممکن است دو مشخصه «فاخر بودن» و «پیچیده بودن» نظر این نویسنده را در رابطه با موارد درونه گیری ۱۱۲ (گشتنارهای بند موصولی ، بند قیدی و بند تبیینی) و نیز با توجه به تعداد کل جملات منبع (۶) در داخل جمله متن ، توجیه کرد .

ذکر یک مثال حق مطلب را ادا نمی کند ، و برای رسیدن به نتایج متفق و

اساسی، نمونه‌های بیشتری که از لحاظ آماری معتبر بوده باشند، لازم است. با این وجود، باتوجه به مثالی که گفته شد می‌توان دریافت که این نوع روش تحلیلی برای تفحص در سبک آثار منثور مفید خواهد بود.

یادداشت‌ها

- 1- *Modem Structural Linguistics*
- 2- *Languge*
- 3- transformational – generative linguistics
- 4- *Syntactic Structures*
- 5- description
- 6- practical linguistics
- 7- applied linguistics
- 8- explication
- 9- stylistics
- 10 - poetics
- 11 - In Horace G. Lunt , ed. , *Proceedings of the Ninth International Congress of Linguists* . Mouton , 1964 , PP. 1135.
- 12 - perceptive observations
- 13 - imprecise
- 14 - contretemps
- 15 - Nils Erik Enkvist, John Spencer, and Michael J . Gregory , *Linguistics and Style*. Oxford University Press, 1964.
- 16 - « wonder »
- 17 - David Lodge , *The Language of Fiction* . Columbia

- Universiy Press, 1956 .
- 18 - essential characteristics
- 19 - values
- 20 - distinction
- 21 - objective
- 22 - verifiable
- 23 - *The Windhover : An Experiment in the Structural Method.*
PMLA,LXX, No (December 1955), 968 -978.
- 24 - «Some Points in the Analysis of Keats' Grecian Urn. »
Forthcoming in a volum . of studies for Rudolph
Willord, University of Texas.
- 25 - rapprochement
- 26 - medium
- 27 - Enkvist, Spencer, and Gregory. Op. cit. vii.
- 28 - «Persian and Arabic Riddles : A Language – Centered
Approach to Genre Definition. » *International Journal
of American Linguistics*, XXI, Pt. 2 (October 1965) .
- 29 - «vehicle»
- 30 - utterance -tokens
- 31 - domain
- 32 - interrelated subsystems
- 33 - premise
- ۳۴ - کتاب زبان شناسی (*Linguistics*) ، تدوین آر کیپالد هیل، که مقاله حاضر
از مجموعه مقاله‌های آن کتاب به فارسی ترجمه شده است ، صص ۱۱۱-۲۱۷ .
- 35 - generate
- 36 - enumerate

- 37 - specify
- 38 - characterize
- 39 - generation
- 40 - rules governing co -occurrences
- 41 - deviant
- 42 - abstract noun
- 43 - animate verb
- 44 - deep syntactical relationships
- 45 - constituent framework
- 46 - compound
- 47 - complex
- 48 - compound - complex
- 49 - a finite set of rules
- 50 - generalizations
- 51 - explanatory power
- 52 - « On Automatic Production of Poetic Sequences. »
Texas Studies in Literature and Language, V. No. 1
(Spring 1963), 138 -146 .
- 53 - «Internal and External Deviation in Poetry.» *Word XXI*
(August 1965) , 225 - 237.
- 54 - deviant utterances
- 55 - a norm of language
- 56 - relaxed
- 57 - suspension
- 58 - Samuel Levin. « Poetry and Grammaticalness.» In S . Levin and S . Chatman, eds. *Essay on the Language of*

Literature. Boston (1967) , PP. 224 - 230.

59 - degrees of grammaticalness

60 - gray area

61 - « fixed »

62 - function

63 - revise

64 - restrictions

65 - rewriting

66 - NP dominates N

67 - unwanted

68 - determiner

69 - represent

70 - a subcalss of nouns

71 - temporal nouns

72 - lower -order rule

73 - extract

74 - semantic interpretations

75 - semi grammatical

76 - counterparts

77 - relationships

78 - «Generative Grammars and the Concept of Literary Style. » *Word*, XX (december 1964) , 423 – 439.

79 - specified grammatical patterns

80 - «habitual and recurrent»

81 - intuition

82 - content

83 - transformations

84 - relative - clause transformations

85 - conjunction transf.

86 - comparison tranrf.

87 - impressionistically

88 - «style indirect libre»

۸۹- متن از کتاب *Soldier's Home*، اثر همینگوی انتخاب شده است. از انتشارات

Charles Scribner's Sons ۱۹۲۵، تجدیدچاپ ۱۹۵۳. ترجمه متن به فارسی :

«ومادرش او را دعای خیر کرد، آنگاه هردو برخاستند و کربز مادرش را بوسید و از خانه خارج شد. کربز همواره سعی کرده بود زندگی خود را از هر گونه دغدغه خاطر دور نگاه بدارد، و هنوز غبار ملالی برخاطرش نشسته بود. دلش برای مادرش می سوت، ولی او از این احساس خود بامادرش حرفی نزد بود. او عزم آن داشت که به «کانزاس میتی» رفته و برای خود شغلی را دست و پا کند، و اگر اورا در این کار توفیقی نصیب می شد، خاطر مادرش آسوده می گشت. بیش از آن که آنجا را ترک بگوید، صحنه وداع دیگری را پیش روی خود داشت، اما کربز نمی خواست برای این کار به دفتر کار پدرش برود. او می دانست که یادخاطره تودیع با پدرش برایش تلخ و ناگوار خواهد بود، و او بر آن بود که زندگی آرامی را پیش بگیرد، و به تازگی آرامش در زندگی به اورخ نموده بود. به هر حال، حالا دیگر همه چیز تمام شده بود. کربز می خواست سری به مدرسه بزند و بازی هلن را در سالن سرپوشیده بیس بال تماشا کند. »

90 - delation

۹۱- «ومادرش او را دعای خیر کرد و هردو برخاستند و کربز مادرش را بوسید و از خانه خارج شد. کربز چنین می اندیشد : «من همواره سعی کرده ام زندگی خود را از هر گونه دغدغه خاطر دور نگاه بدارم؛ و هنوز غیار ملالی برخاطرم نشسته است. دلم برای مادرم می سوزد، ولی من از این احساس خود بای مادرم حرفی نزده ام. عزم آن دارم که به «کانزاس میتی» رفته، برای خود شغلی دست و پا کنم؛ و اگر مرا در این کار توفیقی نصیب بشود،

خاطرمادرم آسوده می‌گردد . پیش از آن که اینجا را ترک بگویم ، صحنه وداع دیگری را پیش روی خود دارم ، اما من نمی‌خواهم برای این کار به دفتر کار پدرم بروم . من می‌دانم که یاد خاطره تودیع با پدرم تلغی ناگوار خواهد بود ، ومن برآنم که زندگی آرامی را پیش بگیرم ، و به تازگی آرامش در زندگی به من رخ نموده است . به هر حال ، حالا دیگر همه چیز تمام شده است . می‌خواهم سری به مدرسه بزنم و بازی هلن را در سالن سرپوشیده بیس بال تماشا کنم . »

92 - qualitative

93 - the repertoire of transformations

94 - attributes

95 - quantitative

96 - impressionistic labels

97 - «grand»

98 - «complex»

99 - «ornate»

100 - impressions

101 - thesis

102 - source sentence

103 - kernel sent.

104 - minimal sent.

۱۰۵ - اختلافات آنان به طور مخفیانه به وسیله لیتس ؛ فرمانده شان ، دامن زده

می‌شد . امپراطور جدید را عادت این بود که خدمتکاری را مورد مرحمت خویش قرار بدهد ، ولیکن زیربارسلطه شخص مقری نمی‌رفت . زمانی لیتس به این مطلب پی‌برد که خیلی دیر شده بود . (مترجم برای مفهوم شدن جمله انگلیسی ، محتوای آن را به گونه‌ای که مشاهده می‌شود ، درسه جمله جداگانه فارسی آورده است ، درحالی که درمن اصلی ، نویسنده مقصود خود را در قالب یک جمله (مرکب و مختار) انگلیسی ادا کرده است .

106 - input sentences

- 107 - textual sentences
- 108 - factive transf .
- 109 - negative transf .
- 110 - conjunctive transf .
- 111 - schemes of balance and antithese
- 112 - embedding

